

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitlér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyom-
 dászatjában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A befásítás ügyéhez.

armegyénk, mint köztudomásu, annak idején szabályrendeletileg intézkedett a közterek, különösen országúti területek befásításáról, és ezen elvi intézkedést az alispán urnak mindenre kiterjedő gondja meg is hatályosította azáltal, hogy az útbiztosokban megtalálta azokat a hasznavehető közegeket, akik utján az eszmét megvalósítani, kivételét biztosítani s fővirágzását ellenőrizni, illetőleg figyelemmel kísérni lehet.

Ma alig sejtethető, nagy lendületet van hivatva adni ezen intézkedés névszerint a helymértéknek, mert helyi viszonyaink s a talaj minősége szerint mást, mint eperfa országútainkon csak kivételesen ültethetünk. A szerencsésen választott közegek azonban, ahol ezen kivételre alkalom kínálkozik, javaslatba hoznak egyéb alkalmas fák is. Így azután az utak mentében szükséges fák száma kipuhulat, az elültetés eszközültet, a nemzeti elszáradás vagy kivésés jegyzékben tartatik, valamint adat-szerűleg nyilvántartatik az is, hogy mely vidéken milyen fák virulnak kiválóképen.

Hogy ezen szabályrendeleti intézkedés mennyire volt célszerű és szükséges, azt semmi sem igazolja jobban, mint egy példa onnan véve, ahol ily szerves, átgondolt, tervszerű fásítási terv nem éltbe léptetve.

Nézzünk csak szét városunkban, hogyan folyik itt a befásítás ügye?

Bizonyára sokaknak feltűnt az a hihetetlen mérvű csontolás, melyet a park fái, kivált a vasúthoz vezető téglás uttal egyenközeiben futó sorokban, elkövettek. Föltehető, hogy fontos tekintetek és szakszerű bizonyítások bírták reá a kertészeti választmányt, hogy az árnyékot kereső közönséget ezen egyetlen üdülő helyről is kiszorítani engedte. Mert lehet ugyan, hogy a belső platánok a kívül volt fák föltükrökölése miatt csak lassan nőhettek, de hogy azért mégis megnöttek, az világos tény, mert ott állanak helyükön, oly árnyékot s koronát mutatva, aminőt csak valaki kívánhat. Lehet ugyan, hogy — mint a t. kertészeti választmány egyik tagja mondotta — a park, fái sűrűsége miatt, kevésbé felelt meg az ő parki jellegének; de hát nekünk nem is jelleget, hanem árnyék kell, s ezt a lombok adják meg, nem a pedantéria. Azt hozzák még fel további indokul, hogy a fák sűrűsége miatt megszorult a parkban a levegő s így éppen azt nem lehetett ott kapni, amiért néhányan reggel kísértáltak. Meglehet, hogy szélesebben, tehát mikor másutt is pang a légáramlat, nem volt a parkban szabad levegő; de ha szellő lengett, az bizonyára talált még amnyi helyet, amennyin a 4—5 kijáró öreg urnak ózonos árt eleget szállíthatott befelé. Hanem hogy mi fogja majd, a mostani kurta hajzuta hőlgyek dívatja szerint letarolt oldalról, a sűrű közlekedésű vaspályai ut felől, a parkban üdülők nyakába szállandó porfölköket feltartóztatni? — annak a kérdésnek titkát a t. kertészeti választmány bölcsesége őrzi.

Ugyan tudjuk, vagy legalább föltesszük, hogy a t. választmány nem ötletek szerint, hanem a saját szakközegének információjára hoz hasonló tatarjárás-szerű határozatokat: de azért mégse sajnálunk úgy az ő jövő reputációjára, mint a parkra adózó nagy közönség hangulata érdekében néhány szót megszívlelésre ajánlani.

A kertészeti választmányának, mint általában minden bizottságnak, tagjai, a városi kertészt sem véve ki, időről-időre változnak, vagy legalább változnak. Azt is bizonyítja a tapasztalás, hogy új emberek új ideákat hoznak magukkal. Legcsattanósabb érveket képez ezen állításunk mellett a t. választmányon azon harmadévi s tavali eljárása, hogy a bajai és szivaci kapuig, majd ismét a Falcione boltjától a Weidingerig, minden második aianthust és nyárfát kivágatta s helyébe mást ültetett. Amely okoskodások és érvek megdöntötték az előző választmányok és szakértők azon eljárását, hogy oda aianthusokat stb. láttak célsze-

rűnek ültetni: hasonló okok és ellenvetések már a közel jövőben megérniük engedhetik azt, hogy egy más szempontoktól vezérelt újabb bizottság meg a mostani ültetvényeket kifogásolja s egy szép reggel ismeretlen helyre tűzrevalóul eltávolíttatja. Így aztán a nagy közönség az idők végeig szenvedheti a saharai hév napot s nyelheti városzerte a tüdővészhozó gyilkos utcaport, csak azért, mert egyik okos ember a másiknak nézetellenesége. Mert hol van az megírva, ha a mostani ötletszerű kapkodás tovább is tart, hogy pl. tíz év múlva nem fog-e valami lelkes obytímár fenyűket vagy csupa vadgesztenyét akarni ültetni a celtisek és nyárfák helyébe? ki biztosít — ha a kertészeti választmány tovább is így szabadjára lesz eresztve — hogy a befolyásos tagtárs nem hajtja-e keresztül az ő szeszélyét s nem vágat-e ki utcáról-utára minden zöldfát?

Ez ellen a mostani rendetlen rendszer nem nyújt semmiféle biztosítékot, tehát a közönség ki van szolgáltatva oly ötleteknek, melyeket bármennyire rosszal is utólag, többé jóvá nem tehet senki.

Be fogják tehát látni maguk a kertészeti választmány igen tisztelt tagjai is, hogy itt valami rendszeres és ésszerű előjegyzés megállapított eljárásra, továbbá a terheket viselő s így az előnyöket élvezni akaró nagy közönség ellenőrzésére van komoly szükség. Eppen ezen méltányos felfogás alapján elvárható, hogy maga a városi közgyűlési képviselő fogja a tanácsot felszólítani arra, miszerint a város befásítatlan utcáira s tereire nézve egy egységes, összefüggő s jól átgondolt tervezet készítsen, azt a városi képviselőnek jóváhagyásra mutassa be, s a részletes kivételnél a saját ötleteinek mellőzésével szorososan ahhoz tartsa magát, hogy a nagy közönség kényelme rovására magán kedvteléseket vagy ekszperimenciókat otthozon, de a közvagyonból ne üzzön. Ez szólna a jövő befásításra.

Ami pedig a még létező utcái fák, vagy a parkot illeti, ha a kertészeti választmány fák, vagy pláne egész utakat akar letarolni, akkor tervét még a fél folyamán írásban terjeszse be a közgyűlésnek s csak annak elvi jóváhagyása után foghasson pusztító munkájához. Ez annál inkább szükséges, mert utóvégre minden városi telken álló fa egy darab közvagyon, és közvagyon elidegeníteni, elhasználni vagy értékesíteni egyedül a város egyetemének átruházhatatlan joga.

Csak ily módon lehet az évről évre más-más emberekkel együtt felbukkanó egyéni ötleteket a közérdek megmentésével korlátozva szorítani; csak így várható, hogy valami egységes terv és észleles átgondoltság fog valaha városunk befásításában mutatkozni.

Ezt hozza magával a t. kertészeti választmány érdeke is, mert annak tagjai bizonyára szeretnék a nagy közönségnek eleget tenni; tehát kell, hogy annak óhajait s nézetét meghallgassák előbb, semmint — ki tudja mi okra, végre? — a közhangulat ellenére kiűrték egy évtized termését, melyet nem ők ültettek.

Mindezen elősorolt nézetekből kitűnik, hogy a közutak, utcák és terek befásítása többé máról holnapra nem folyhat, hanem kell, hogy egy városokban, mint kint a községekben szabályrendeletileg tisztáztassék ezen ügy, mellyel a jelen, a jövő nemzedék iránti előszeretettét a legkézzelfoghatóbban bebizonyíthatja.

Hírek.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Albrecht Árpád kir. közjegyzői inokot az ő-becei kir. járás-bírószághoz végrehajtóvá nevezte ki.

A szabadkai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy Zombory László újvidéki ügyvéd a kamara lajstromába fölvetetett.

A honvédség köréből. Novák Bertalan 6-ik számú honvéd-gyalog-feldandárbeli szabadságot állományu hadnagy kérélmzett kilépése, a védkötelezettség teljesítése után viselt tiszt rendfokozatának megtartása nélkül és népfelkeltési kötelezettségének fentartása mellett, megengedtetett.

Rác-Militicsról írja rendes levelezőnk: Szemben a már ország- és megyeszerte megindult képviselő-választási mozgalmakkal, pártalakulásokkal, mi sem nézünk tétlenül a jövőbe, hanem — mint b. lapjában röviden

már jeleztetett — szervezkedünk. A mult héten községi jegyzőnk, Radoyehich Endre ur elnökle alatt közel 200 választó polgár részvétele mellett értekezlet tartatott a közlegő országos képviselőválasztáskor követendő leg-helyesebb magatartásunk tárgyában. Jegyző ur s az itt-helyi segédlelkész beszédjökben megemlítvén, hogy ámbár mindenkor tisztelettel meghajolnak jelenlegi képviselőnk személyi tulajdonai előtt, hangszózzák mégis, hogy a község saját jól felfogott érdekében eszelekednek, ha a legközelebbi jövőben megejtendő választáskor, mely elő-ször ad 5 évi ciklusra mandatumot, oly férfit bizna meg a parlamentben való képviseltetésével, ki bácskai létere megyei s különösen a mi helyi viszonyainkat alaposabban ismervén, úgy szükségünknek, illetve méltányos kíván-ságainknak odafelelőbb érdeműt szerzendene, mint általában községi érdekeinket is jobban fogná képvisel-hetni. Végül bemutatja dr. Vojnits István megyei tisztb. főjegyző urat, mint oly férfit, aki nézete s meggyőző-dése szerint első sorban tart alkalmasnak és érdemesnek, hogy országos képviselőnkül megválasszuk. Néhány jelen-téktelemből föl szólalás, egy-két megjegyzés és adott föl-világosító magyarázat után elhatározatott, — miként azt különben az általános kedvező hangulatból is követke-ztetni lehetett — hogy a javaslatba hozott főjegyző úr jelöltül föl fog kértetni. Ezek után a választók három-negyed órai értekezés után szétoszlottak. Az aláírási ívek szerint községünk 220 választó polgára közül már eddigelő is több mint 150-nek szavazata dr. Vojnits urnájába esnek.

Öreg honvédek ülése. E hó 11-én Szabadkán egy honvéd-körben 9 öreg honvéd, 1849-iki tisztek, afelett tárgyaltak, vajjon a „hegyesi csataemlék“ ügyében a Bács-Bodrogh megyei honvédegyesület elnöke helyesen járt-e el eddig? vagy ezután, ha tovább is akadályoztatik a csataemlék készítése és leleplezése, mit tesz? A Szabadkán együtt tartott értekezlet tagjai helytelen-nek tartják, hogy a csataemlék május első felén túl leplezessék le, azon időben, midőn már a nagy munka folyamatban van, mely esetben a lelkesület a csata-emlék leleplezésénél teljesen elmarad, miután kevesen jelenhetnek meg a távolabb vidékekből. Megbeszélte-tett még az is és a többi honvédegyesületnek tudtára is ada-tott, hogy egy felszólalásban rosszalassék a bács megyei honvédegyesület eljárása, mely a csataemlék kezdemé-nyezői ellenére, az emlék megrendelését és felállítását a hatóság kezében hagyta. (Ugyan miért és mennyiben baj ez? Talán azért, hogy a vármegye a maga szak-közgeivel ajándékban intézet el sok mindent, ami egy-eknek nagy bankóba kerülne? Vagy talán azért, mert a hatósági kezelés a szoborra szánt filléreket megővja attól, hogy élő szobrok a lelkesítésnek? Ezért a szobornak utógondolat nélküli és tiszta intencióju hívei csak hálával tartoznak a vármegyének. Hogy az ügy alszik, az egyszerűen nem igaz. Szabó János ur itt járt Zomborban s igen jó helyről értesült, hogy a szobor, műszaki véleményadás végett, a vármegyei kir. építészeti hivatalnál van s hogy Schlick, Oetl és Gansz budapesti gyárosok fölhívtak ajánlatételre, ami a zárt versenyt méltán helyettesíti. Ha tehát valaki vagy valami alszik, akkor csak némely házsártos urak alusznak, akik nem a maga helyén, hanem az utcán és lebujszokban gyűjtött adatokból beszélnek, hogy fontoskodhassanak. Szerk.)

Moholyról írják: A következetlenség nem férfi-űnt jellemző, annak díszere nem való tulajdonság. És mégis következetlenség, határozatlanság tapasztalható sok do-logban képviselőink részéről. Kézbőlöntök saját kérel-mére fölmentettük állásától. Ezen fölmentésre vonatkozó kérvény, midőn egy képviselő által beadott, mint az igazsághoz hűtelen és még egyéb tekintetből a jelenvoltak megbotránkozását provokáló beszéd, csak méltó felhábo-rosodást keltett. Tárgyaltunk legelőről, annak miként való használatáról, a legelődíjak meghatározásáról. A következetesség szép! De hol ott a következetesség, hol alig néhány napra a határozatok meghozatala után az egész legelőügy alapján felforgattatik, dacára annak, hogy még a törvényszabta 30 nap sem telt le az első tárgyalás óta, és dacára annak, hogy a közgyűlésre való meghívóban a legelőügy benn sem foglaltatott. Ne es-dálkozzék senki, ha ily eljárások után a községi képví-seletekről a „kupaktanás“ esüfnév tartja magát. Kérszünknek fölmondtunk még a mult évben. De mert nem ügyet, eljárást, viselkedést, hanem személyt tesznek bí-rálat tárgyává, mindaddig nem kerestek új kertészt, hanem türik a sok tekintetben kifogás alá eső határozatilag elbo-esátottat. Hát a végrehajtó? Most rendszeresített betöl-tésre váró állás! A volt végrehajtóval senki sincs meg-elégedve, hogy miért? arról esetleg máskor fogok szólni, most csupán fölívni óhajtom a képviselő urakat arra, hogy hallgassák meg lelkiismeretök szózatát és úgy sza-vazzanak a legközelebbi végrehajtó-választáskor. A nevek elhallgatása által kiméletes kívántam lenni, amit azonban a jövőre nem ígerek, mert ha a képviselők a község bölcsői, kövessék a bölcs elvét, hogy a községi ügyek elintézése körül több megfontolást, következetességet ta-nusítsanak. Egy képviselő.

Kifogott hullá. A kátyi határban az ugyne-vezett Kaliste szigetnél a Duna a napokban egy 40 év körülinek látszó női hullát dobott a partra. A holttest már hosszabb ideig lehetett a vízben, mert arcán a hus már egészen levált. Ruházatából ítélve, a polgári osz-tályhoz tartozhatott.

Gyászshír. Özv. Wámoscher Bernátné szül. Tiller Róza f. évi március hó 16-án élte 56-ik évében rövid szenvedés után Zomborban elhunyt. Béke hamvaira!

A nyomorultak. Zsalyán Plaeskiés Péter egyetlen nővérével Plaeskiés Sztánával, ki mindkét szemére vak volt, vagyonközösségben élt. De mivel Plaeskiés rosszul bánt a leánnyal és azt akarta kioroszakolni, hogy vele egy ágyban háljon, az eljárásnál kérelmezte, hogy a vagyonközösség bontassék fel, mely kérelemnek hely is adatott. Plaeskiés azonban üldözte vak testvérét később is és mintán ez előle megfűtött, meggyilkossággal fenyegette. 1885. nov. 29-én — mint annak idején közöltük — Sztána csakugyan nyakán egy életveszélyes szűrt sebbel halva találtott. Plaeskiés Péter, aki mint szanta ember, mankón jár, gyanuba vétetett, mert mankóján és ingén odafreesent vérfoltok voltak láthatók. A kihallgatott tanúk vallomása szerint, más nem lehetett a gyilkos mint ő és ennek folytán a pancsovai törvényszék kötélt általi halálra ítélte. A kir. tábla V. büntetőtanácsa Kállay Adolf elnöklete alatt és Szent Imrey Jenő előadása mellett, az ítélet feloldásával, vádolt elmeállapotának szigorú megvizsgálását rendelte el.

Megjelent a Bács-Bodrogh megyei gazdasági egyesület havi-közölyve a „Gazdasági Ertesítő” márciusi havi füzeté a következő tartalommal: A német-palánkai ált. kiállítás. — Melyek megyénk szarvasmarha-tenyésztésének hiányai. III. A borjúnevelés és ápolás. — Adai m. kir. földműves iskola. — A magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége. — A budapesti kereskedelmi múzeum felhívása. — Vegyes. Székely tengeri. A jégbiztosítási szövetséget. Eladó gazd. munkák. Gyümölcsfa ojtóvessző. Elhasznált távirda sodrony. A méhészek figyelmébe. A mezői egerek. — Hirdetések.

Tudomásul. A „Pesti Napló” egyik utóbbi számában panaszos közlemény jelent meg a hódsági árvtár kezelése körül divó visszasságok ellen. Itt a vármegye központjában, részint mert a főtisztviselők sorozáson vannak, részint mert a nevezett árvtárat a község saját egyetemleges felelősségére maga kezeli: a felhozott vádakra néve megnyugtató nyilatkozatot szerezni, vagy a fölmerült vádakát való értékre leszállítani, szóval alapos információt kapni nem sikerült. Ma még csak annyit tudunk, hogy az ügy mibenállása iránt az illető járási szolgabíró körülményes előterjesztés tételére hivatott föl, csak ennek beérkezése után leszünk azon helyzetben, hogy azon vádak értéke néve nyilatkozzunk.

Új orvos városunkban. Dr. Donoszlovits Vilmos fiatal orvos, lapunk jó tollú munkatársa, f. hó 20-án végleg Zomborban letelepedni fog. Dr. Donoszlovits Budapesten a Rókus-kórházban és dr. Hadzsy topolyai rendkívül és méltán keresett orvossal huzamos ideig mint asszisztens működött s különösen a szemészetet, sebészetet és nőgyógyászatot fogja gyakorolni.

Fizetése képtelenség. A bécsi hitelezői védegyelet Diamant Lajos zombori kereskedő fizetése képtelenségét jelenti.

Csöd. Diamant Lajos zombori kereskedő ellen. Csődbiztos: Nagy József kir. trszéki bíró; tömeggondnok Paul Kálmán. Bcj. határidő apr. 20.

Vásár. Az idén a hódsági orsz. vásár f. évi április hó 12-én fog megtartatni.

A kihágási pénzbüntetések behajtása. A kihágási pénzbüntetések behajtása körül tapasztalt szabályellenes eljárás tárgyában a belügyminiszter már harmadik körendeletet intézi a törvényhatóságokhoz. Az elsőben, mely 1880-ban kelt, kimondja, hogy az elítélt ellenében, amennyiben elegendő vagyonnal bír, ha a pénzbüntetés 15 napi határidő alatt le nem fizetteték, a végrehajtás teendő folyamatba. Már ez is kellő óvatosságra és körültekintésre utalja a hatóságot a végrehajtás elrendelésénél, egy mult évi rendeletben azonban a miniszter azt is meghagyja, hogy nemcsak a közbiztonság indokolatlan igénybevétele mellőzzék, hanem az elmarasztalt, illetve családja létfenntartásának lehető épségben hagysát is szem előtt tartásuk. Ennek dacára utjabban is fordultak elő szabálytalanságok, melyek vagy a kinttartás, vagy az elmarasztaltak tetemes és indokolatlan költségeit okoztak. Ennek fogva a miniszter most kibocsátott rendeletével utasítja a kihágási pénzbüntetések behajtására jogosított első fokú hatóságokat, hogy a végrehajtások elrendelése körül jövőben nagyobb óvatossággal s a fennálló szabályok szigorú megtartása mellett járjanak el annál is inkább, mert a szabályellenes eljárásuk által okozott költségeikért felelőssékké tételnek.

Árverés. Basits Velimir tovarisovai l. 2450 frtra b. ingatl. ápril 3. Palánka.

Miféle cikkel nem szabad házalni? A házaló országokból kizárva: a) szer- és fűszerárak, lepárolt okadok; b) italul szolgáló minden folyadékok; c) cukor, cukorművek, csokoládé, mézeskalács és általában minden esemege; d) kenőcsök, tapaszok és általában emberek és állatok számára való minden egyszerű és összetett gyógyszerek; e) minden férgek; f) higany és dárány; g) minden higany-, dárány- és ólomkészítmények; h) minden durranó készítmények; i) minden ásványvizek; k) drágakövek, arany és ezüst, mind új, mind régi, törött, feldolgozott vagy fel nem dolgozott, vert vagy veretlen állapotban, éreken vagy kiolvasztva, bármint fémekből való váltópénzek; l) egyházi ékszerek és díszítmények; m) katonai ruhadarabok és mindennemű fegyverek; n) sorsjegyek és valamely szerencsejáték hasonló részvényjegyei, igérvények; o) irodalmi és művészeti művek, u. m. könyvek, énekek, naptárak, képek, szobrok, mellszobrok; p) államegyedürasági tárgyak.

Az öngyilkos huszárezredes. Szabadkán az öngyilkossá lett Wense huszárezredes temetése hétfőn délután 4 órakor katonai pompával ment végbe. Az egész városi lakosság érthetősége, az összes városi és állami hivatalok főnökeik vezetés alatt testületileg jelentek meg. A ravatal a tisztai lakonyában volt felállítva és szobnól szebb koszorúkkal borítva. A tizedik huszárezred és a 41. honvéd gyalogszázalaj teljes díszben vonult ki és a környékről számos katonatiszt adta meg az elhunytnak a végtisztességet. Körösy református lelkész magyar és német nyelven tartott megható beszéde után, megindult a gyászmenet a szegedi katonai zenekar gyászindulója mellett. A gyászkoest a rossz idő dacára végtelen köcsör és beláthatlan néptömeg kísérte. Wense ezredes öngyilkossága felől még mindig hiányzanak a részletek. A fától, mely e végtetes elhatározásának a részletek. A még most sínes föllebbentve. Van ugyan egy verzió, mely bír némi valószínűséggel. A szerint Wenset már harmadszor mellőzték az előléptetésnél s ez keserítette el. Különben még mindössze 46 éves volt s iker-testvére a budapesti garnisonban állomásozó Wense tábornoknak.

Iparosaink figyelmébe. A mesterinasok pontos iskolabjárását az ipartörvény értelmében maguk az iparosmesterek kötelesek ellenőrizni, illetve tanulóikat az iskola szorgalmas látogatására szorítani. Azonban e kötelességet sokan könnyedén veszik, a tanulók pedig buzditás nélkül nem valami nagy szorgalommal járnak iskolába. Ily módon a törvényszabta bírságolások sűrűn fordulnak elő. Legutóbb Budapesten a V. kerületi eljárási, mint iparhatóság az ipariskola igazgatóságának feljelentése következtében több kis iparost 20—20 frtyui pénzbüntetésre ítélte, mert tanulóik ismételt figyelmeztetés dacára hanyagul látogatták az iskolát.

Ertesítjük t. olvasóinkat, hogy az adai m. kir. földműves-iskola kertészetében az 1 éves alma, körte, barack, vadgesztenye és diómagasmeték mintegy 70,000 db, mennyiségben, darabonként félrajáron; az 1 éves erős mandula és a 2—3 éves erős tölgyesmeték darabonként 1 krnyi áron megrendelhetők. Ajánljuk mindenkinek, hogy e kedvező alkalmat felhasználva, a gyümölcsfanyesztés alapját vessék meg s a csaknem ingyen adott magoncokból minél többet rendeljenek. Tudomásunk szerint a miniszterium a községek és testületeknek kedvezményes árat is engedélyez, sőt ingyen is ad, ha idejekorán beadják kérelmüket.

Tudomásul. A folyó havi közg. bizottság a következő érdekes határozatot hozta. A kir. tanfelügyelő f. é. 75. számú jelentésével előadja, miszerint gyakran megtörténik, hogy az iskolákat járványos betegségek miatt néha hosszabb időre is be kell zárni. Ezen intézkedésnek egészségügyi szempontból meg van ugyan az üdvös hatása, de másrésztől azon káros következménnyel jár, hogy a tanévre kiszabott tananyagot feldolgozni nem lehet és így a tanulók felületes ismeretekkel jutnak a következő osztályokba, vagy, ami még károsabb, kellő alap nélkül lépnek ki az életbe. Némely szülők, de különösen az iskolát fenntartó községek itt-ott a mulasztások pótlását kívánják, vannak tanítók, kik eme óhajnak készségesen eleget tesznek, ámde megtörténik az is, hogy a tanítók sem a tanórákat megtöltani, sem pedig a heti szünidőkből járó órát a tanításra fordítani hajlandóságot nem mutatnak. — A kir. tanfelügyelő ez érdekekben felsőbb helyről utasítást kért, hométt azon választ nyerte, hogy a tanévekre kiszabott tananyag elvégzésében tapasztalható visszamaradás pótlása iránt aszerint, amint egyes iskolákban a visszamaradás kisebb vagy nagyobb fokú, külön-külön kell intézkedni, mindezen okoknál fogva kéri a tek. közg. bizottságot, miszerint a községi iskolákra néve a fenförgő ügyben határozni, az egyházi főhatóságokat pedig az érdekekben hasonló eljárás megtételére felkérni szíveskedjék, kijelentvén egyidejűleg, hogy az állami iskoláknál saját hatáskörében immár intézkedett. Tekintve azon sajnós körülményt, hogy a járványos betegségek miatt a népiskolákat néha hónapokra be kell zárni, mely idő alatt a tankötelesek oktatásban nem részesülnek, tekintve továbbá, hogy a tananyag kellő feldolgozása nélkül a tanulók sem a következő osztályokba, annál kevésbé a szakiskolába fel nem vétetnek, illetve a tanulmányokban kellő sikert elő nem mutathatnak, ennek folytán utasítatnak a községi iskolákra, miszerint minden alkalommal, midőn t. i. járványos betegségek vagy egyéb számbavehető körülményeknél fogva a vezetőségre bízott iskolákban a tanévre kiszabott tananyag elvégzése akadályokba ütközik, a visszamaradás pótlása iránt, amint az kisebb vagy nagyobb fokú, belátásuk szerint külön-külön intézkedjenek és erről a kir. tanfelügyelőt értesítsék, megjegyezvén, miszerint ügyelni kell arra, hogy ezen eljárás által a tanulók vagy a tanítók avval ne terheltessenek. Határozatot továbbá, hogy miután ily visszamaradások a felekezeti iskolákban is előfordulhatnak, hasonló intézkedések megtételére az egyházi főhatóságok is felkérressenek.

Március tizenötödike. Feketehegyről írják: A feketehegyi polgári olvasókör, eddigi szokásához híven, az idén is megünnepelte március 15-ét. Déltűn 5 órakor a kedvezőtlen idő dacára, több száz főnyi közönség gyűlt össze az ünnepély színhelyén. Pontban 5 órakor a kör elnöke, Bakay Károly megnyitotta az ünnepélyt. A program szerint először a polgárság elénekelt a „Hymnus”-t, mely után Bakay Károly tartott alkalmi felolvasást, beszéde elején és végén utalva a mai vészes helyzetre s hazaszeretetre és összetartásra buzdította a hallgatókat. Felolvasását több ízben zajos tetszés és eljenzés kísérte. Az ünnepélyt a „Szózat” éneklése fejezte be. Este a kör helyiségében 60 terítékű közvacsora volt, mely alkalommal először Gyikos Mihály emelt poharat Kossuth Lajosra, méltatva szereplését; utána Bakay Károly a március 15-ét ünnepelő feketehegyi polgároknak. Gyikos Mihály Szilády János és Kozma Géza lelkészekre, Bakay Károly elnökre, mint a kör megalapítójára s az ünnepély rendezőjére, Szilády János a mai nap méltó megünnepeltetésére, Bakay Károly Gyikos Mihályra, mint az ünnepély sikerét nagyban előmozdító fáradságtalan tevékenységű választmányi tagra; majd a vezérszeretep játszó s minden üdvös dologhoz jó példával felvértezett játékos stb. emelt poharat. Az ünnepély egyik legszebb mozzanata volt, hogy Gyikos Mihály felhívása folytán, ő, továbbá id. Józsa Ferenc és Bakay Károly gyűjtést indítottak a Hegyes, Szeghegy és Feketehegy határában felállítandó honvéd-emlék javára, mely gyűjtés 13 frt 60 krt eredményezett. Ez összeget van szerencsém ide mellékelve t. szerkesztő urnak beküldeni, kérve, szíveskedjék azt rendeltetési helyére eljuttatni. (Megtettük. Szerk.) — Adakoztak: Halgató Lajos 20 kr. Kozma Béla tanító 50 kr. Németh András 40 kr. Józsa Ferenc id. 20 kr. Fehér Mihály id. 1 frt. Szalai László tanító 1 frt. Gáspár Gergely 20 kr. Lódi Lajos 1 frt. Gáspár Mihály bíró 1 frt. Pap Ferenc ifj. 1 frt. Bertók Bálint 40 kr. Pál József tanító 50 kr. Lódi Mihály 1 frt. Németh Sándor 20 kr. Karger Miklós 20 kr. Király István 20 kr. Bútor József ifj. 50 kr. Boldog Béni 20 kr. Molnár Mihály 20 kr. Bútor Lajos 20 kr. Németh Lajos B. 1 frt. Bene Mihály 20 kr. Varga János 40 kr. Lódi György 50 kr. Bútor Mihály 20 kr. Bördás István 20 kr. és Bakay Károly 1 frt, összesen 13 frt 60 kr. —y.

Kuláról írják: A kulai óvoda-alap javára f. évi március 15-én rendezett 20 kros közvacsora fényes eredményvel sikerült. Eppen a sorozó bizottság is itt működött, ez alkalom is számos vendéget gyűjtött egybe. Miután Bessenyei Kálmán kir. adótárnok az óvodaalap-bizottság érdemes elnökét, Korbai Károly ügyvédet rövid, de magvas szavakban felköszöntötte, a nevezett elnök emelt szót és fenkölt szellemben tartott, nagy hatást keltetett beszédében, megelégedvén a hazánkban nevezetes emlékezzel bíró március 15-ére, lelkes és élénken buzdító

szavakban reflektált a jelen külpolitikai viszonyok esetleges borúira s a sorozó bizottság katonai elnökeire, Albrecht közös hadseregbeli és Boxicevits honvéd-ör-nagy urakra írté poharát, mint a monarchia és hazánk hadi védelmezőire. Erre csakhamar Schikk Mátvás f. szolgabíró mondott Bertolino vármegyei tiszt, főjegyző ura igen sikerült tószót. Boskó A. Mór kaszinói elnök pedig a humanizmus terén oly busás érdemeket szerzett dr. Pump Péterné, az óvoda női bizottság elnökőjére s a bizottság ép oly buzgó és fáradságtalan tagjaira, Heinze Nándorné, Szűcs Mihályné és dr. Thomanné urasszony-ságokra emelte poharát. Az igen kedélyes és fesztelen vigalom rögtönzött táncal bizony csak a következő haj-nali órákban ért véget. A bruttó-bevétel 150 frt, hozzá előnyösen megjegyezve, hogy a regie felette esekély volt s így az alap javára szép összeg maradt. Szíves és kedves kötelemünknek tartjuk még Thomann Bella, Zsuffa nővérek, Nagy Emma, Fontányi Vilma, Zwipp, Omelka, Bognár Rózsa, Freid, Wallaueh Berta, Pollák, Steinbach stb. kisasszonyokat, az árszító, kiváló szentál szerepükre való tekintetből felemlíteni, valamint a Sztójkovits György kir. aljbíró elnöklete és Potzta tanító karvezetése mellett teljes lendülettel indult „dalárda” tagjai által rögtönzöve előadott néhány piéce fényes sikerei felől megemlékezni. Szóval, Zeiss Károly vendégfős gondos ellátása és Nagy Ferkó zenekara mindenkor megfelelő rytmusai most is nagyban fokozták és emelték az igen vig kedélyhangulatot.

Gyászhir. Alulírottak szomorodott szívvel jelentik Morokvasics István, Zombor sz. kir. városi adószit-nek f. évi március hó 16-án esti 9 órakor, életének 43. évében, rövid szenvedés után történt gyászos kimúlát. A boldogultnak hiült tetemei folyók 18-án pénteken d. u. 4 órakor főgnak lakásáról a nagytetemben lévő ká-palnába vitetni és ugyanott beszenteltetvén, a családi sírboltba örök nyugalomra tételni. Zombor, 1887. márc. 17-én. Béke hamvaira! Özv. Morokvasics szül. Morokvasics Perszida, anyja. Özv. Vlaszkalics Gáborné szül. Morokvasics Constancia, Nicolics szül. Morokvasics Zsófia, nővérek.

Beküldetett. Tehénhímlő termelő intézet felállítását engedélyezte a Belügyminiszterium Dr. Pápai Vilmos fővárosi orvosnak, a kind észentul mindig friss, kitűnő minőségű oltó nyirk kapható lesz; és így megszűnik azon viszás állapot, hogy mindennemű megbízhatlan oltó anyagot kellett külsőzszágból drága pénzért hoztatni.

A városi gazdasági választmányának keddi ülésében szóba került a közmunkának iga-páronként 20—20 krral való fölemelése. Az indítvány ellen igen befolyásos oldalról s döntő érvekkel történt észrevétel. Névszerint hangsúlyoztatott, hogy ezen teherfelemelés szükségességét csak az összéírás fölletes és részrehajló keresztülvitele teheti indokolttá; mert ha az részrehajlás nélkül vitetnek keresztül, nem lehetne szükség a megváltási díjak emelésére. Ennek folytán határozatba ment, hogy a kérdést egyelőre levezsík napirendről. — Nézetünk szerint jó lesz, ha a kifogásokat mindjárt utasításul veszik a jövő összéírásra és gondoskodnak oly erőlyes közegek kiküldéséről, akik hivatalos utjukat a felek befolyásától menten tartani elég erősek. Ez ügyben már volt alkalmunk erőlyesebb felszólalásra s így magunkat ismételni nem akarván, várjuk a tanács bölességének nyilatkozatát.

Ünnepély. Folyó hó 13-ika, azaz a mult vasárnap, ritka ünnepély volt Kucura községének, mely megérdemli, hogy róla a nyilvánosság előtt is megemlékezzünk. Ugyanis az napon ünnepele az említett község, egyik érdemdús polgárának, Stúr Dániel ur volt eszeres s az ottani ág. h. evang. egyház lelkészenek 50 éves jubileumát. A tiszteletet és nagyrabecsülést megérdemelt ősz férfiú nemcsak hű lelkész, de a legbuzgóbb hazafi is, a kinek ugy az egyház, mint az iskola terén, nemcsak a bícs-szeremi esperességben, de különösen saját hitközségében, Kucurán, bokros érdemei vannak. 50 évi lelkészkedésének ünnepét saját egyháza hívei, (mint akik közé egész hivataloskodásának működése esik), rendezték. A község összes lakossága, vallás- és nemzetiségkülönbség nélkül, részt vett benne. Az ünnepély már a mult szombaton vette kezdetét, a midőn a politikai község képviselőtestülete, a járás főszolgabírójának elnöklete alatt, rendkívüli gyűlést tartott, melyen legidősb tagjának, Stúr Dániel lelkésznek, a község és egyháza körül szerzett érdemei elismerésül, őt ez alkalommal üdvözölni és ezt jegyzőkönyvileg megörökíteni, majd neki együttesen kifejezni hálóját, azaz az ünnepély meg is történt. Az ünnepély tulajdonképeni napján, vasárnap, a templom tornyáról s a szomszédos épületekről lengő zászlók, valamint tarackok durrogása hirdette, hogy ünnepe van a különben esendes községben, mely dacára annak, hogy az ünnepelt férfiú e napot, családjában történt gyászos esemény folytán, csak egész eszenben kívánta tartani, mégis oly alakot öltött. Az ünnepély egészen a templomban folyt le: ide sereglett össze az ünnepelelnek majdnem valamennyi híve, számos tisztelője s sok minden rendű és rangú hallgató a községből, ugy, hogy midőn az isteni tisztelet kezdetét vette, alig volt hely a díszes templomban. Beharangozóskor jött az ünnepelel ősz férfiú, vezettetve egyházának négy eljárási tagja által, a templomajtónál a felállított mindkét nembeli tanuló ifjúságtól, kik virágokat hintettek üdvözölve, a község tanítója, Zwiek Vilmos által szép beszéddel fogadtatott, benn pedig az oltár előtt hitközségének presbitériuma várta őt, annak nevében ifj. Reidl János postamester szólott, méltatva az ősz férfiú érdemeit rövid, de meleg szavakkal; beszédebe felemlítvén, hogy a község halája kifejezésül egy emléket kíván átadni (egy gyönyörű kötésű s ezüsttel gazdagon díszített biblia) ezen szavakkal ajánlvá: „a kucurai ág. h. ev. egyházhívek, hálájuk és tiszteletük jeléül, lelkipásztoruknak 50 éves lelkész-kedése emlékére.” Mindkét beszéde a jubiliás öreg ur rövid, de szokott férfias erőlyel válaszolt s az isteni tisztelet vette kezdetét, melyet nagyban emelt a helybeli dalegyet zengzetes énekével való közreműködése; ennek végeztével az egyszerű, de annál őszintébb lelkülettel tartott ünnepély is véget ért. Mi pedig, kik oly szerencséssek voltunk az ünnepélyen részt vehetni, azzal rekesztjük tudósításunkat, hogy a Mindenható az ősz férfiút élte még hátralevő éveit tartós egészséggel és békességgel áldja. Ugy legyen! W. I. Gy.

Hymen. Gergurov Katica kisasszonyt, Gergurov Mladen helybeli polgártársunk szép leányát, eljegyezte Georgievits Mladen Perlaszról.

Piknik. A zombori kaszinó-egyleti dalárda e hó 26-án tagjai számára házi mulatságot rendez.

Irodalom.

„Szabók Lapja”. Ily cím alatt a szabó-ipar terén hazánkban egy új lézapot pótlendő, régóta szükségelt, csinos kiállítású lap jelent meg. Az első szám ügyesen, szakértelemmel van összeállítva. Programjában a szerkesztő célul tűzte ki a szabó-ipar fejlesztését, a szabó szakiskola, nyugdíjalap létesítését s sok más, a magyar ipar emelését előző dolgok tárgyalását. A „Szabók Lapja” nagy terjedelemben, szép papíron, új betűkkel nyomva, 8 oldalon, esetleg mellékletekkel s mindig ruha szabás rajzokkal, minden hó 1-én és 15-én jelenik meg, s jőbarátja, útmutatója a szabó iparosoknak. Hivatalos közlönye a budapesti szabó ipartestületnek. Melegen ajánljuk a kritika által szépen fogadott lapot a szabó-ipparral foglalkozók meleg pártfogásába. Előfizetheti rá egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, mely Imre Ferenc szerkesztő-kiadó nevére: Budapest, VIII., József-körút 13. szám alá küldendő. Mutatvány számok kívánatra készséggel küldetnek.

Rózsavölgyi és társa cs. és kir. udvari zeneműkereskedésében Budapesten megjelent és beküldött: Bácskai kvaterkázó nóták. 1. Ha a Roskát kérni jönnek. Mit adunk mi a szegénynek. 2. Kaszanyél, kapanyél, Vaskarika fából. Népdalok. 3. Ne süss nap, oh ne süss. Ne süss oly keményen. Eredeti dal, Tóth Kálmán szövegére írta Allaga Géza. Ára 1 frt. — Két Balatonvidéki kedvelt népdal és két eredeti dal. Gyászba borult a híres Balaton. Fűdik a hold az ég tengerében. Átirat. Éji öröm rózsapiros szárnya. Az én rózsám karesu, mint a palma. Írta Allaga Géza. Ára 1 frt.

Március 15-ike Ó-Becsén.

Banetten kívül isteni tisztelet is tartott az ó-becsei róm. kath. templomban. Fél nyolckor teljes díszben és segédlettel a népkör szent miséje volt, melyen nem éppen sokan vettek részt, különösen a kaputós osztály alig volt képviselve. A kántor a kóruson ofertoriumok hazafias éneket zengett, melyben Jézushoz, mint a honfiai ércny példányképehez, folyamodik; áldást kéri a honért elesett hősök hamvaira, ezek példájával buzdít a haza szeretetére, a hazáért való áldozatkészre és egyetértésre. E szent mise vége felé vonultak be a függetlenségi kör hívei, szintén nem igen nagy számmal.

Szilik József prépost ur, úgy látszik, a két párt közé óhajtott helyezkedni, s az első mise végétől azonnal a szentély korlátjához lépett, hogy — mint a nagy böjt minden napján tenni szokta — az evangéliumot némi magyarázat mellett felolvassa s ma egyuttal hozzá alkalmi beszédet fűzzen az ünnepély emelésére. Erről ugyan nem voltak értesülve előre, mégis feltűnően visszatetsző volt, hogy az első mise hallgatói, amint a papok az oltártól elfordultak, azonnal kifelé indulának s mentőkben nem állította meg őket a lelkipásztor megjelenése s az evangélium olvasásának kezdése. Pedig az alábbi talpraesett alkalmi beszéd egyenként érdekelhetne volna az összes magyarságot, mert éppen a szétszakadozást és egyenetlenséget volna hivatva megszüntetni az ilyen ünnepély is.

A függetlenségi két nagy lobogóval vonultak a templomhoz, megálltunk a két lobogót alul összefűzték, hogy a kifeszített zászlón olyasni lehessen a feliratot: Eljen a függetlenségi párt! És ezt igen rosszul eszelekedték: mert a 48-as eszméket és vívmányokat nem monopolizálhatja egy párt se; azok az egész nemzetet s csak szegény ezen eszmékre nézve, hogy firmául — tisztelet a kivételnek — antiszemita maszlaggal és a létező állapotok tagadásával vívódó pártok és töredékek maguknak vindikálják. Ez történelmi csalás, megcsalni pedig ilyesmiben csak tanulatlan, hiszékeny tömegeket lehet. Mise után kivonultak a temetőbe, hol megkoszorúzták a 48-ban elesett honvédek sírját. A kivonuló tömeg nem mutatta, hogy erősen állna a függetlenségi párt. Inkább kívánsi fiatalok, nők képezték a sokaságot, kik közt csak kevés volt a számot tevő szavazó joggal bíró pártfű.

A prépost ur oltárbeszéde ekképen hangzott:

„Ezen alkalommal kedves híveim nem állhatom meg, hogy néhány szóval ne érintsem azon ünnepélyt is, mely benneteket mai napon jelentékenyebb számmal gyűjtött össze e szentegyházba. Szentmisét mutattunk be az Uristennek, amely első sorban hála a dő áldozat volt. Halál adtuk a jó Istennek, hogy azon véres napok és azon gyászos korszak után, melyek az 1848-ik évi március 15-ikét követték, nemzetünket fentartotta, sőt megadta neki, hogy nemcsak él Európa nemzetei közt, hanem él mint önálló, saját alkotmányával bíró állam. A magyar szíve egyrészt gyászba borul, másrészt dicső lelkesedéssel dobog, midőn a 48—49-iki szabadságharcra visszatéjünk. Vagyonban és vérben nagy áldozattal járt ezen harc s közvetlen kimenetele a nemzet halálát látszott jelenteni. Azonban nem úgy lett; hanem hiányoztak is ezen harc folyamán egyes gyalogságok, helytelenségek, melyek annak árnyoldalát képezik, — egészben és általában véve az a magyar nemzet dicsőségének és életképességének volt bizonyítéka. Százados harcok, viszályok s időnkinti tespedés meggyengíteni látszának e népet s a nemzet jobbjaiban már azt az aggodalmat keltették, hogy a magyar talán már nem is képes a nemzeti önállásra. A költő is kétségbeesve énekelte: „Mi a magyar most? Rút szibarita vész, letépte fényes nemzeti bélyegét... S nyelvet megúván, rút idegent cserélt!” E szabadságharcra azonban megmutatta, hogy igenis tud lelkesedni, tud tenni, tud élni és halni a hazáért s oly erőt fejtett ki, mely előtt sokkal nagyobb haderő is remegett. S ha a túlnyomó erő s a vezérférfiak közt fel-felmerült egyenetlenség nem engedtek is végleges diadalt az anyai dicső babérral övezett honvédseregnek; ha a dicsőség napjait a szenvedések hosszú éjszakája követte is; a gondviselő jó Isten örökdíjt fölöttünk, a hazájukból száműzött honfiak más nemzetek közt sokat tanultak, nemzetünk iránt rokonszenvet keltettek s egyszer csak ismét megvirradt a magyarnak. Ezért tehát halál adtuk a jó Istennek; de egyszersmind könnyörgő áldozatul is mutattuk be e szent misét; kértük az Uristent, mentse meg hazánkat hasonló, bár dicsőséges, de mégis nagyon gyászos és reneteg vesztéssel járó beháborúktól; hanem engedje inkább, hogy békés uton, fejedelméhez híven ragaszkodva, vele egyetértve haladjon nemzetünk a fölvirágzás és boldogság kora felé. Végül engesztelő áldozat is volt ez azon elesett honfiakért, kik vérüket és

életüket tették a haza oltárára. A nemzet hálája és áldása örökjén ezen dicsően elhullott honfiak sírhalmi felett! Az ő példájok pedig lángszöplőként ragyogjon előttünk s tanítson bennünket arra, mint kell szeretnünk ezt a hazát, melyről annyiszor emlegetjük, de érezzük is, hogy a nagy világon e kívül nincsen számunkra hely! Ugy lehet, kedves híveim, hogy a haza szeretete ismét véráldozatokat fog kívánni; akkor aztán királyért és hazáért harcolva ne feledjük a szabadság hőseinek jelszavát, hogy „Előre!” a melytől a költő mondásaként nemcsak az élő szívek, hanem a halott csontok is megmozdulnak. Ha pedig a jó Isten megahagyja nekünk a béke áldását; akkor is lelkesítsen ezen elesett honfiak példája a hazaszeretethez való egyesülésre, hogy szűnjék meg rajtunk végül az átok, melyről a nóta szól, hogy: „Átok fogta meg a magyart, mert az soha együtt nem tart!” Hogyha már a mindennapi hitvány érdekek egyben-másban válaszfalat vetnek is közénk, egyben: a hazaszeretethez, soha semmi szét ne válasszon bennünket. Ha még végül arra kérlek benneteket, hogy hű szívetekkel ragaszkodjatok azon szent hithez, mely által szent István apostoli királyunk nemzetünket a művelt európai népcsalád tagjává tette s ha ti kérelmemet szívetekbe fogadva, teljesítitek: akkor bizton hiszem, hogy mai ünnepélyünk kedves volt az Uristen előtt. Mert magasztosabb dolog nincs a világon, mint Istenért, hazáért, királyért nemesen lelkesedni! Amen.”

Szép zsidó Noémi.

Szép zsidó Noémi, a jó Áron lánya,
Heted hét országra szól szépsége, bája,
Bánatosan zokog tenger keservébe:
Ó már nem lelhet írt sajtó nagy sebére!

Áron zsidó kérde edes, nyájas hangon:
„Mi bántja szívedet tubicám, galambom?
Miért e sok könnyű? Miért ez a bánat?
Oh! felelj, ne bútsd jó öreg apádat!”

Szép zsidó Noémi felelné apjának,
De nem mer, különben megölné a bánat;
Megölné a bánat, megölné a szegény
A jó öreg Áront méltó keservében.

Nézi Áron zsidó zokogó leányát,
De meg nem értheti boldogtalanságát.
„Mond el bánatodat jó apádnak szépen:
Megosztva a bánat százszor könnyebb léssen.”

— Szomorúan kezdi Áron zsidó lánya;
Meg-megtör a hangja hosszú fuldoklásba.
Százszor is elkezd, — nem tudja: miképen?
— Erőt gyűjt magának s elkezd eképen:

... Beosont anyámhoz titkon vőlegényem —
Ölve tartotta reszkető ölében...
Megölette őtet... megcsókolta százszor...
Mig az én könyűim hullottak mint zápor!

Ott pihent kebelén részegítő kéjjel...
S ő ölelve tartá ádáz szenvedélyvel...
Én edes Istenem! mért is láttam ilyet?
Mért is adtál nekem ily kőkemény szívet?

Bementem hozzájuk — iszonyú gyalázat!...
Megátkoztam százszor megutált anyámat!...
S vőlegényem? ha! ha!... nincsen már vőlegényem...
Nem tudom szeretni, — gyűlölöm keményen!

Nincsen többé anyám... nincsen vőlegényem...
De van tenger kinom, tenger szenvedésem!
— Megbecstelenítve kelengyém, mindenem...
Nincsen többé szívemben irgalom, szerelem...“

Ezt mondá Noémi, Áron zsidó lánya,
Kinek hét országra szól szépsége, bája —
S nem sírt, nem zokogott többé keservébe:
Talált már balzsamirt az ő nagy sebére!

Hallgatta leányát a jó öreg Áron;
Nem juthatott szóhoz semmi, semmi áron.
Maga elé bámult elmerülve mélyen,
S észre sem vevé a tört lánya kezében...

Szabadka Gyula.

Rég várta már... .

Rég várta már beteg lelkem,
Nénapodat ó! rég várta;
Hisz oly sokat szerettem ve'n
Mondani már neked, lányka!

S mikor e nap elérkezett
És ott álltam szemben veled,
Elmerültem szemeidben
És nem tudtam, mit beszélek.

Márton Pál.

Naptár.

Március.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
18 Pént.	Sándor, Ede	Eduárd	6 42 vért.
19 Szom.	József n. a.	József	7 Basil
20 Vas.	B 6 Nicetas	B 6 Laetare	8 D 3 Theofil
21 Hétfő	Benedek	Benedek	9 40 vért.
22 Kedd	Octavian	Kasimir	10 Kodrat

Felölös szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Laptulajdonos es kiado: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Sztrilich és Hrabovszky

fűszerkereskedésében Zomborban
egy jó házból való tanonc,
ki a magyar, német és szerb nyelv-
ben jártas, azonnal felvétetik. 3—3

500 darab valódi harzi

kanári madár
Szt. Andráshegyi!!

Csengetyű-, fuvola- stb. hangúak,
este világításnál épúgy énekelnek, mint nappal.
Csak rövid ideig kaphatók a Színházi
Szálloda (Elefánt) 6. sz. szobájában.

SONDERMANN W.,
madárkereskedő Harzból.

1400. sz.

1887.

Pályázati felhívás.

Bács-Bodrogh megye Bácsujfalu községében
üresedésbe jött jegyzői állomásra pályázat nyit-
tatik azzal, hogy a választás **fele év március hó 30-án d. e. 9 órakor** fog Bács-
ujfalu község-házánál megtartatni.

A pályázók felhivatnak, hogy az 1883. évi
I. t. c. 6. §-ában előirt okmányokkal, ugy a hi-
vatalos magyar nyelven felül a szláv nyelv tu-
dását is igazoló törvényhatósági bizonylattal fel-
szerelt kérvényüket hozzám március hó 22-ig
terjesszék be.

A jegyző javadalmazása a következő:

1. Kézpénzben 105 frt.
2. 25 hektoliter vagyis 40 pozsonyi mérő tiszta buza.
3. 84 kilogramm marhahus.
4. 28 kilo fagygyú-gyertya.
5. 28 kilo só.
6. 112 kilo sertéshus.
7. 11 köbméter kemény tűzifa.
8. Szabad lakás, kert, szérűskert, $\frac{3}{4}$ telek föld haszonélvezete és ezután kihasított 6 hold legelő illetmény, melyektől az adót a jegyző fizeti.

Hódságh, 1887. évi február hó 28-án.

Vissy József,

főszolgabíró.

3—3

Bérbeadás.

Az „arany oroszlán“-hoz (Pokol)
cimzett

vendéglő

1887. évi május hó 1-fől
bérbeadandó.

A feltételek Henneberg Sándor
zombori ügyvéd urnál megtekint-
hetők.

3—2

Hirdetmény.

Az alulirt

zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága

közhirre teszi: miszerint a nagyméltóságú magyar királyi földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium által engedélyezett

KÉZIZÁLOGKÖLCSÖN-ÜZLETET

saját házukban (Szt. György-tér I. emelet)

megnyitottuk és hogy ezen ügyosztály létesítése által

arany és ezüst tárgyakra, ékszerekre, értékpapírokra, pénznemekre, úgy mindazon iparcikkre és árukra, melyek romlásnak kitéve nincsenek, három havi időtartamra előlegeket adunk; továbbá hogy

A PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK

váltó-üzletének képviselőjét

megnyertük, mely által

állami értékpapírok, sorsjegyek, záloglevelek, arany és ezüst pénznemek vételét és eladását a napi árfolyam szerint eszközöljük.

Igérvények minden huzáshoz

kaphatók nálunk, mindennemű szelvényeket beváltunk és nyereségeket leszámítolunk, fentnevezett bank által kiállított részletveket mindazon sorsjegyekre, melyek a budapesti tőzsdei árfolyamon jegyezve vannak, tetszés szerint fizetendő három havi részletek mellett kibocsátunk.

Ajánljuk különösen, óvadékok és bánatpénzek letételére alkalmas, a nevezett bank által kibocsátott

4¹/₂ és 5⁰/₀-os zálogleveleket
és végre eredeti

„**Bazilika**“ (Dombau) sorsjegyeket

folyó évi június hó 1-én történendő huzáshoz 3 frt 30 kr-ért darabját.

Az értékpapírok vételére és eladására vonatkozó felvilágosításokat zálogosztályunk üzletvezetője ifj. Radoszavlyevits György ur mindenkor készséggel megadandja.

Ennek kapcsán van szerencsénk a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy intézetünknel a folyó számla szerinti betételek után 5⁰/₀, fél évig felmondhatlanul hagyandó betételek után 5¹/₂⁰/₀ és végre egy évig vagy azon túl hagyandó betételek után 6⁰/₀ kamatok

számíttatnak, azon megjegyzéssel, hogy intézetünk minden oly pénzbetételt, mely legalább nyolc nap alatt föl nem vétetik, azon előnyben részesít, hogy a betételt követő naptól a visszafizetést megelőző napig kamatosíttatni fog, és hogy valamennyi betételek után az adót maga a bank fogja viselni.

Zomborban, 1887. évi március hó 1-én.

4-3

A zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága.